

Vlaams
Parlement

ingediend op **1431** (2017-2018) – Nr. 3
7 maart 2018 (2017-2018)

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

van het voorstel van resolutie

van Katrien Schryvers, Lorin Parys, Emmily Talpe,
Danielle Godderis-T'Jonck, Vera Jans en Tine van der Vloet

betreffende interlandelijke adoptie

Documenten in het dossier:

1431 (2017-2018) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Verslag

verzendcode: WEL

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:

- 1° het Verdrag van Den Haag van 29 mei 1993 inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie, in België in werking getreden op 1 september 2005, dat krachtens artikel 1 tot doel heeft “waarborgen vast te leggen om te verzekeren dat interlandelijke adopties op zodanige wijze plaatsvinden dat het hoogste belang van het kind daarmee is gediend en de grondrechten die hem volgens het internationale recht toekomen, worden geëerbiedigd” en dat onder meer het volgende stelt:
 - a) “Adopties (...) kunnen slechts plaatsvinden indien de bevoegde autoriteiten van de Staat van opvang (...) hebben vastgesteld dat het kind toegestaan is of toegestaan zal worden om die Staat binnen te komen en aldaar permanent te verblijven.” (artikel 5, c);
 - b) “Elke Verdragsluitende Staat wijst een Centrale Autoriteit aan die is belast met de nakoming van de door het Verdrag aan haar opgelegde verplichtingen.” (artikel 6, 1);
 - c) “Federale Staten, Staten waarin meer dan één rechtsstelsel geldt en Staten die autonome territoriale eenheden omvatten, staat het vrij meer dan één Centrale Autoriteit aan te wijzen en de territoriale of personele reikwijdte van hun taken aan te geven. De Staat die van deze mogelijkheid gebruik maakt, wijst de Centrale Autoriteit aan waaraan mededelingen kunnen worden gedaan ter overbrenging daarvan aan de bevoegde Centrale Autoriteit binnen deze Staat.” (artikel 6, 2);
 - d) “De Centrale Autoriteiten dienen onderling samen te werken en de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van hun onderscheiden Staten te bevorderen teneinde kinderen te beschermen en de overige doelstellingen van het Verdrag te verwezenlijken.” (artikel 7, 1);
 - e) “De Centrale Autoriteiten nemen, hetzij rechtstreeks, hetzij via overheidsinstanties, alle passende maatregelen om het ten onrechte genieten van financieel of ander voordeel in verband met de adoptie te voorkomen en alle praktijken die in strijd zijn met de doelstellingen van het Verdrag te verhinderen.” (artikel 8);
 - f) “De erkenning van een adoptie kan in een Verdragsluitende Staat slechts worden geweigerd indien, gelet op het belang van het kind, de adoptie kennelijk niet verenigbaar is met zijn openbare orde.” (artikel 24);
 - g) “Niemand mag ongerechtvaardigd financieel of ander voordeel trekken uit enig optreden in verband met een interlandelijke adoptie.” (artikel 32, 1);
- 2° de bepalingen over adoptie in het Burgerlijk Wetboek, boek I, titel VIII, artikel 357 tot en met 368-8;
- 3° de bepalingen over adoptie in het Gerechtelijk Wetboek, deel IV, artikel 1231-26 tot en met 1231-56;
- 4° de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, waarin de volgende bepaling is opgenomen: “De Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten kunnen samenwerkingsakkoorden sluiten die onder meer betrekking hebben op de gezamenlijke oprichting en het gezamenlijk beheer van gemeenschappelijke diensten en instellingen, op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden, of op de gemeenschappelijke ontwikkeling van initiatieven.” (artikel 92bis, §1, eerste lid);
- 5° het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen;
- 6° de conceptnota voor nieuwe regelgeving inzake interlandelijke adoptie en de daaropvolgende hoorzittingen in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 600/1 tot en met 3);

- overwegende dat:
 - 1° in heel wat herkomstlanden de betaling van de projectsteun inherent is aan de adoptie;
 - 2° het betalen van projectsteun, conform het Verdrag van Den Haag, niet mag worden verbonden aan het verkrijgen van een kind;
 - 3° de bedragen en de bestemming van de projectsteun verschillen naargelang van het land, de dienst waarmee in een land wordt samengewerkt en het tijdstip waarop de steun betaald moet worden;
 - 4° de kandidaat-adoptieouders en de adoptiediensten geen volledige zekerheid hebben over de bestemming van het geld dat onder de projectsteun valt;
 - 5° er een gevaar van opbod bestaat tussen verschillende landen en instellingen, die zo steeds meer projectsteun vragen;

- vraagt de Vlaamse Regering om:
 - 1° in overleg met de Federale Regering:
 - a) in overleg met de Departementen Ontwikkelingssamenwerking en Buitenlandse Zaken de haalbaarheid te onderzoeken van de oprichting van een fonds waarin de projectsteun van adoptanten wordt verzameld;
 - b) te onderzoeken welke internationale afspraken gemaakt kunnen worden voor de besteding van de middelen in het fonds;
 - c) mee te onderzoeken hoe dat fonds kan worden beheerd zodat meer garanties kunnen worden ingebouwd voor de besteding van de middelen die in het fonds worden verzameld;
 - d) na te gaan of die bijdragen voor projectsteun ook fiscaal aftrekbaar kunnen worden gemaakt;
 - 2° het overleg over interlandelijke adoptie tussen de Vlaamse Centrale Autoriteit en de Federale Centrale Autoriteit te intensifiëren en de samenwerking te versterken, in een geest van vertrouwen en met respect voor elkaars bevoegdheden, waarbij ook de rol van de Dienst Vreemdelingenzaken wordt erkend;
 - 3° bilateraal overleg met de FOD Buitenlandse Zaken te voeren, onder meer om bindende afspraken te maken over het uitreiken van visa;
 - 4° de Vlaamse Centrale Autoriteit te vragen om, samen met de Federale Centrale Autoriteit, het communicatietraject met kandidaat-adoptieouders te stroomlijnen, zeker bij onvoorziene omstandigheden;
 - 5° uit te zoeken op welke manier de accreditatie van nieuwe kanalen in de toekomst het best kan verlopen met het oog op een eventuele harmonisatie van de werking van de adoptiediensten, maar ook met het oog op het behouden van de kanalen als een adoptiedienst zijn werking zou stopzetten;
 - 6° overleg te organiseren met de federale overheid over een mogelijke controle van contactpersonen in de herkomstlanden;
 - 7° een traject uit te stippelen dat de verschillende adoptiediensten ertoe aanspoort hun werking beter op elkaar af te stemmen en te onderzoeken hoe een nauwe samenwerking gerealiseerd kan worden om te komen tot een grotere eenvormigheid bij de wachtlijsten en kanalen, in samenspraak met de bestaande adoptiediensten.